

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Seja občinskega odbora.

V Kamniku 11. oktobra 1906.

Seji predseduje župan g. dr. Kraut, ki imenuje overovateljema zapisnika gg. Jos. Močnika in Ivana Potočnika.

Začetkom seje se spominja g. župan v lepih besedah dne 17. septembra t. l. v Žižkovu pri Pragi umrlega častnega člana kamniškega, Jan Lego, kateri je bil leta 1857. uradnik pri okrajnem glavarstvu v Kamniku, bil Slovincem zelo naklonjen in je pri vsaki priložnosti v besedi in dejanju izkazoval dobrote posebno dijakom, vsled česar je dolžnost vsakega Slovenca ohraniti tega moža v hvaležnem spominu. V znak velikega spoštovanja do umrlega častnega meščana se na poziv g. župana dvignejo vsi odborniki raz sedežev.

Ker ima kamniški občinski svet pravico predlagati tri prosilce za podelitev Karol baron Wurzbachove cesarice Elizabete ustanove za invalide oziroma za hiralce, se soglasno sklene za Kamnik odmenjeno ustanovo po 60 K predlagati J. Matičiča iz Kamnika, za Homec odmenjeno ustanovo Lorenca Pibernika in za Jarše pa Marijo Košak iz Jarš.

Računski sklep za leto 1905 se soglasno odobri, 728 K 67 vin. kot blagajnični preostanek se pa prenese v letni račun za l. 1906.

V zadevi poprave bistriškega mostu poroča g. župan ter prebere izjavo zvedencev, kateri so most natančno preiskali ter se izrekli, da so potrebna naslednja dela: spremenitev sedanjih nosilnih plošč na odpornikih v premakljiva ležišča; obnovitev poškodovanih vogalov opornikov v dobri zvezi z ostalim opornim zidovjem; naprava jezcu 20 do 30 m pod mostom, kateri naj bi zabranjeval nadaljno uglobljenje bistriške struje.

Vsled soglasnega sklepa se v zadevi premakljivih ležišč obrne na tvrdko J. Gride na Dunaju, katera je preskrbela dobavo železne konstrukcije za most; zaradi ostalih del se pa obrne na deželni odbor s prošnjo, naj ta nasvetuje zanesljivega stavbenika, ki bi prevzel vsa potrebna dela in poprave pri mostu. Hkratu se naroči pregledati pogoje o svoječasnih oddaji zgradbe mostu, da se na ta način konstatira, koliko časa je trajala garancijska doba.

Prošnja občine Paloviče za popravo občinske ceste, katere pelje iz Kamnika v Paloviče, se na predlog g. Benkoviča soglasno zavrne z motivacijo,

da te ceste kamniški občani ne vporabljajo ter jo je kamniška občina popravljala vedno le do hiše Mihe Pirca v Novem trgu.

Vsled prošnje Alojzija Ponikvarja za podelitev koncesije za krčmo v hiši št. 3 v Novem trgu se na predlog g. Močnika soglasno sklene, podelitvi te koncesije ne ugovarjati; prošnjo za podelitev koncesije za žganjetoč se pa ravnotako soglasno zavrne. Na predlog g. župana se prošnji Janeza Weissa iz Novoga trga št. 2. za podelitev koncesije za žganjetoč ne ugovarja, vendar se pa pripomni, da se omeji koncesija samo na tisto žganje, katero skuha on sam. Ravno s tem pristavkom se tudi podeli koncesijo za žganjetoč Primožu Šimencu v Novem trgu št. 4.

V kamniško občinsko zvezo se sprejme France Cvek, kateri je bil dosedaj pristojen v občino Podgorje.

Prošnji Aparnik in Pogačnik za pregled takse, ki je določena za vpeljavo vodovoda, se soglasno odklonita, ker je taksa itak zelo nizka in se za porabo vode ne pobira nobena posebna pristojbina.

Pri tej priliki nasvetuje g. Benkovič, da bi se počenši z l. 1908 zbiral poseben fond iz vodovodnih taks, kateri naj bi se porabljal za popravo vodovoda.

Vsled vloge c. kr. tovarne za smodnik za odstranitev kozolca, ki je last Iv. Richter, se soglasno sklene tovarni odgovoriti, da občina ne more ukazati lastnici, naj kozolec odstrani, ker stoji ondi že dolgo vrsto let.

Prošnji Ivane Brezec, Šutna št. 66. za spregled zidanja požarnega zidu se na predlog g. Žargija ugotovi in sicer z ozirom na to, da ni v bližini nobenega stavbenega objekta, ki bi bil v nevarnosti požara.

Soglasno se sklene, poglobiti kanal od Rihterjeve do Logarjeve hiše na Grabnu; pred vhomom Kecelove pristave se pa napravi kameniten požiralnik za odtok vode. Gospodarskemu odseku se naroči, dotični kanal ogledati ter oddajo potrebnega dela javno razpisati.

Vsled dopisa c. kr. okr. glavarstva kamniškega za pristop „Društvu narodov za pomoč v nesrečah požara ali vremenskih neizgodah“ se na predlog g. Močnika soglasno sklene pristopiti k omenjenemu društvu kot član z letnim doneskom 10 K. Na predlog istega gospoda se podeli 50 kron kot podpora deželni zvezi za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem, katera bo izdala album najlepših kranjskih krajev in bo v tem albumu tudi kamniško mesto

zastopano. Svota se pa izplača še le prihodnje leto, ker se mora postaviti v proračun za l. 1907.

Na občinske stroške se napravita dva plašča mestni straži. Sklene se tudi sestaviti opravilnik za službo straže, ki bode določal okrožje, ki ga ima straža vsak dan prehoditi, ter se mora vsak odhod iz stražnice naznaniti v občinski pisarni, da se tako v slučaju potrebe ve stražo iskati.

Za porabo občinskega sveta se določijo najemnine: Antonu Jerebu, Avgustu Terpinu in Ivanu Terpinu po 1 K; Lovrencu Horvatu in Frančiški Weibl 2 K; Ang. Koprinski 60 vin. I. Hudobilniku se za dobo enega leta dovoli shraniti les v shrambo za mostnice. Vsem najemnikom se stavi pogoj, da smejo uporabljati dotične prostore brez da bi se oviral javen promet; ako bi pa občina potrebovala kak prostor za svoje namene, sme se vporaba prostora takoj odpovedati.

Konečno se podeli tudi še nekaj podpor iz ubožnega zaklada, v ubožno hišo se sprejme ena oseba, ena se pa zavrne, ker je dotična za delo še zmožna.

Izlet kamniškega Sokola v Lukovico.

Zaključek društvenih izletov v letošnji sezoni storil je naš Sokol v nedeljo 14. t. m. s svojim društvenim izletom v prijazno Lukovico.

Dasi je bilo vreme jako neugodno in je kljubovalo še posebno v odločilni opoldanski uri, se Sokol ni strašil in zbrala se je v njegovi telovadnici za naše razmere dokaj močna četa broječa 20 uniformiranih članov in sklenila, da navzlic mokremu elementu vstraja pri svojem prvotnem sklepu. Ker je sedaj dan kratek, moral se je Sokol poslužiti vozov, da prispe v pravem času na cilj! Komaj je Sokol zapustil svoj navadni teritorij, posijalo je solnce in tako znova pokrepilo. Dospevši na Prevoje izstopili so Sokoli raz voz. Ondi se je pridružil našemu Sokolu tudi domžalski broječ 7 članov in skupno sta odkorakala proti svojemu cilju v špalirju narodnih zastav.

Prihod v Lukovico je bil za nas, ki ne potrebujemo nikakega proslavljanja, nad vse impozaten. Slavno Gasilno društvo, vsa ondotna inteligenca in nebroj priprostega ljudstva je z napeto pozornostjo pričakovalo Sokola. Ko je ta končno prikoral na čelu s kamniško mestno godbo v prijazno s trobojnicami okrašeno Lukovico, nastalo je nepopisno navdušenje in živio klicev ni hotelo biti konca.

V imenu občine je pozdravil društva g. višji revizor v p. Vidic v vznesenih besedah, katerim je sledil krepki sokolski „Na zdar“. Odkrito rečeno, da nismo pričakovali tako impozantnega in pristranskega vsprejema, kakor so ga nam pripravili Lukovčani in to v kraju, kjer ima navadno ljudstvo jako staroveške nazore ne le v obče, temveč tudi kar se tiče nas Sokolov samih.

Na preprijazni in odkritosrčni pozdrav vseh Lukovčanov je odgovoril načelnik Sokola br. Polak in svoj govor končal s sokolskim geslom: „V mislih domovina, v sreču pogum, v rokah moč“.

Točno ob določeni uri se je pričela na trgu telovadba, kateri je prisostovala nebrojna množica priprostega kmetskega ljudstva in seveda vsa ondotna inteligenca. Bratje telovadci so izvršili brez izjem svojo nalogo z veliko preciznostjo. Vsako točko telovadbe je spremljalo burno ploskanje, kar je dokazovalo veliko zanimanje za telovadbo, ob enem pa tudi odliko telovadcem. Navzoči so se čudili vratomnim vajam, preciznosti izvajanja in sokolski disciplini in neki kmet se je izjavil: „Ko bi imel stotisoče denarja, pa bi rad daroval polovico, ko bi mogel svoje sinove vzgojiti tako poslušne, kakor so ti Sokolci“.

Po končani telovadbi se je vršila v gostilni g. Slaparja prosta zabava, pri kateri priliki se je napivalo Sokolom in sokolski ideji, pa tudi od strani Sokola vrlim Lukovčanom za odkritosrčni in preprijazni vsprejem. Omeniti moramo brhkih Lukovških gospic, med katerimi gre gos. Jeničevi v prvi vrsti mesto, saj se je neumorno trudila in razpečavala razglednice, koje je založil kamniški Sokol. Radi bi imenoma navedli tudi druge gospode, ki so se trudili in bili duša celemu! prekrasnemu vsprejemu, toda poznajoč žalostne razmere, ki vladajo še dandanes v naših vladnih krogih, pri katerih seveda zaradi njih nemškega mišljenja Sokol kot prvo slovensko društvo ne uživa simpatij, to raje pustimo. Ne moremo si pa kaj, da bi ne omenili gosp. višjega revizorja v p. Vidica, kateremu je Sokol mnogo dolžan.

Oglasivši se tudi v gostilni g. Bevca, koji je na večer okrasil svojo hišo z lepim transparentom, moral je Sokol misliti na povratek in težka je bila ločitev od zavednih Lukovčanov. Imamo pa prepričanje, da je sokolsko seme padlo na rodovitna tla, in naj prinaša obilo sadov Sokolstvu sploh, posebej po bratskemu Sokolu v Domžalah.

Pozabiti pa ne smemo tudi mestne godbe iz Kamnika, ki se je udeležila izleta in je ves čas prav neumorno in brez nagrade svirala, tako da se jej mora v tem slučaju izreči priznanje. Žal pa, da ima ta godba med seboj nekaj posamičnih oseb, ki ne priznavajo splošnosti in delajo prav pri vsaki priliki „zgago“ in mečejo polena pred noge. Priporoča se, da se končno vendar že obračuna s temi elementi, sicer ne bo godba v splošnosti nikdar mogla nastopati kakor bi zahtevala njena čast. Kdor se splošnosti ne ukloni — ven z njim, pa bo red in mir!

Iz Domžal.* Naše Tirolce menda silno peče, da so izgubili lov in da ga jim je prevzel g. Flere. Ne morejo menda pozabiti, da so bili nekdanj oni gospodje v tem revirju, zato pa se spozabljajo in ho-

* Za prejšnjo številko došlo prepozno.

dijo še vedno na nekdanja lovišča. Pozabijo pri tem celo, da zakon kaj tacega ne dopušča, če že ne vedo, kar bi jim morala povedati njih vest. Pretečen teden je šel sedanji najemnik lova pogledat po svojem revirju, kar zasliši za seboj lajanje lovskih psov, ki so gonili divjačino. Radoveden, kdo lovi po njegovem revirju, hoče to dognati. In res ni dolgo čakal, kar prideta dva Tirolca in sicer je bil eden vsemogočni vzgojitelj nemške mladine, učitelj Witzani, njegov pajdaš pa neki uslužbenec tovarnarja Oberwalderja. Učitelj Witzani, ta modri vzgojitelj nemške mladine menda niti ne ve, da se ne sme hoditi po tujem lovu s puško na rami in z namenom loviti divjačino. Seveda jim navzlic svoje dobrodušnosti g. Flere ni dovolil, da bi v njegov lov tirolska gospoda pohajala in zapodil je nemška usiljenca iz svojega revirja, zadevo pa naznanil žandarmeriji. Radovedni smo, kako se bodeta zagovarjala nemška kulturonosca?

Novi vodja našega okrajnega glavarstva gosp. vladni tajnik Ivan Kresse je prevzel v sredo 17. t. m. vladne posle. Isti dan dopoldan so mu bili predstavljeni vsi uradniki in javni funkcionarji. Kakor se lahko iz njegovega pogovora pri tej priliki posname, se g. vladni tajnik jako zanima za naše mesto in le želeli bi bilo, da bi to svoje zanimanje dejanski uresničeval v prid njemu izročnega mesta in okrožja.

Naša šola in letni semnji. Še ni posebno dolgo tega, kar je bil dan semnja prost šolskega pouka. Deželni šolski svet je pa to pre naredil in zaukazal, da se mora v takih dnevih šolski pouk ravnotako vršiti kakor vsak drug dan. Ta ukaz pa je za razmere po deželi prav malo umesten, kar se je i pri naši šoli tekom časa izkazalo. Prostor, kjer se vrši semenj, je ravno pred šolskim poslopjem, in mislimo si lahko, koliko je vreden šolski pouk, ko ga moti vrišč in hrup od spodaj. Židje, katerih ne manjka prav na nobenem semnju, kriče in upijejo ter hvalijo svoje blago, da človeka bole ušesa; v otrocih pa vzbuja kričanje radovednost in provzroča raztresenost. Kaj se naj otroci v takih dnevih nauče? Najbolje bi gotovo bilo, da bi se v očigled razmer ob semnjih dnevih ne poučevalo v šoli, saj je vendar tudi opasno male šolarice pošiljati skozi tako gnječo, da se komaj odrašen človek z veliko težavo prerine in le čuditi se je, da se do sedaj ni primerila nobena nesreča. Ukaz deželnega šolskega sveta je lahko primeren za Ljubljano, kjer je prostor za semnje na čisto drugem in od šole oddaljenem kraju, nikakor pa ne za razmere na deželi, posebno pa v krajih, kakor je ravno Kamnik.

Na pondeljski semenj so prignali 65 konj in kobil, 185 glav domače govedi, 125 buš in 65 ovac.

Spominjajte se društvenega doma!

LISTEK.

Žganje.

„No, no, stara znanka, trdi ste kakor hrast, vi boste živeli najmanj stodeset let. Gotovo, da me boste pokopali.“

Mineval je tako ves dan v besedičenju. Ker pa starka ni odjenjala, konečno privoli, da bode plačeval zahtevano svoto.

Naslednji dan sta podpisala pogodbo.

Tri leta so potekla. Dobra žena se je držala kakor dren. Videlo se je, da se ni za en dan postarala, in Grünwalder je obupoval. Dozdevalo se mu je, da plačuje že polstoletja, da je prevaran, ukanjen, uničen. Zdajpazdaj je obiskaval posestvo, kakor kadar hodijo ljudje malega srpana na polje gledat, če je že žito zrelo za žetev. Sprejela ga je vselej z nekim hudomušnim pogledom. Rekel bi, da si želi sreče na tej povoljni burki, katero mu je doprinesla. In zopet se je godrnjaje vračal na svoj dom.

„Ne pogineš, stara babura!“

Ni vedel, kaj početi. Najraje bi jo zadavil, kadar jo je videl. Sovražil jo je s potuhnjeno divjim sovraštvom, s sovraštvom okradenega kmeta.

Tedaj si je iskal sredstev.

Naposled jo zopet necega dne obišče mencajoč si roke kakor prvi pot, ko ji je ponudil kupčijo.

Pokramljavši par minut jo popraša: „Povejte mi vendar, mati, zakaj ne pridete k meni na kosilo, kadar vas vabim? Ljudje o tem govore; pravijo, da si nisva prijatelja in to me žalosti. Le pridite, prav vesel bom tega.“

Mati Dolinarica se je dala pregovoriti in dva dni pozneje, ko jo je hlapec peljal na semenj, je dejala konja pri Grünwalderju v hlev ter opoldan prišla h kosilu.

Tovarnar je žarel samega veselja in ji stregel kakor kaki plemeniti dami. Pečenega piščanca, koštrunovo bedro, zelje s slanino in vsakovrstne klobase ji je prinašal na mizo. A jedla ni skoro ničesar, vajena izmlada zmernosti, je vedno živela ob krožniku juhe in koščeku kruha s surovim maslom.

Grünwalder razočaran, jo je silil. Tudi pila ni ničesar; kavo je zavrnila.

„En kozarček bi ga vendar pili?“

„No, naj bo.“

(Konec prihodnjič.)

Kupujem za tvrdko **lv. Knez fižol, oves**, različna žita v vsaki množini in plačujem po najvišjih cenah.

Jos. Jezernik
Stob pri Domžalah.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Poštne hranilnice račun št. 856.422.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Jos. Memencič v Kamniku.

se prodaja v trgovini

Julijna
mesni
POSTERS

= Velika zaloga vsakovrstne

opeke (falz - cegla)

iz raznih velikih tovarn
pri Fran Pečniku v Domžalah.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Trgovina s špecerij-
skim blagom

E. HAJEK

Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano

šunko,

čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Izbornno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah
priporoča

pivovarna Julij Stare
v Mengšu. || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznано izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopleje priporoča. =